

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Caputxeta i el llop 'gore'

La casa de los 1.000 cadáveres

Director: Rob Zombie.

Intèrprets: Sid Haig, Bill Moseley, Sheri Moon, Karen Black, Robert Zambuiwe, Ethel Sorymore.

EUA, 2003. 88 minuts.

Rambla.

1. De què va? Quatre adolescents busquen el cau del Dr. Satan que, segons la llegenda urbana, és al mig del bosc, en una granja assassina.

2. Com va? Passat de voltes, de *gore* morbós i de *freaks* que regalimen viscositats *gran-guinyol*, de males llets patriòtiques i cinèfiles. El film de Rob Zombie –ei, cap broma!– que a més de dirigir-lo n'ha fet el guió i la música, és una republicana, anti-EUA, paràbola sobre l'agressiva cultura ianqui. Allò de tants assassins en sèrie, d'adolescents primaris, de famílies *monster*, que, malgrat l'abominació ètica, sempre acaben bé. A la contra, Zombie s'empeca una combinació explosiva: entre homenatges a *La matanza de Texas*, *La casa de los horrores* i els *psychokillers* adaptats de *La Caputxeta i el llop*, les sentors putrefactes de l'Alicia en Terra, no pas de Meravelles, sinó d'Horror al·lucinats, és com funciona la crònica negra. Gust pel vòmit, per l'erotisme ran de la pornografia, l'estil visual tan carregat de llenguatge clàssic –referències als Frankenstein, Homes llop i la Bette Davis de la Universal– com del Pop Art d'Andy Warhol, fan de *La casa de los 1.000 cadáveres* una barraca de fira absolutament delirant.

3. I va: digestiu per a cineastes curats d'espants i, segons Pepe Cuito, poc indicat per a estòmacs delicats.